

LILLA JÖRÖ

välkommen hem

En berättelse om Lilla Jörös allra första dag

Det var en klar och kylig vinterdag. Snön knarrade under skorna. En sådan dag kom jag,
Lilla Jörö, i min mammas famn.

Mitt namn fick jag efter en rockstjärna. Min kennelmamma tyckte att namnet passade mig.
Kanske det, jag såg ju lite ut som en rockare med min svarta, lurviga päls.

Mummo, morfar och pappa kom med bilen för att hämta mig.

AUUUUU!

På bilresan hem blev jag rädd, och jag grät, gnydde och ylade. Ingenting hjälpte.

Inte pappas famn, inte Mummos lugnande ord.

ANSKU

Min syster Ansku sov bara lugnt i sin nya ägares famn. Fast annars är Ansku riktigt vild.

**Kanske klarar jag...
jag är ju en rockare!**

Jag är en känslig liten hundpojke.

Jag kom till min mamma som en överraskning, en present. Min mamma hade just tagit examen som sjuksköterska och Mummo ville ge henne något oförglömligt. **MIG.**

Jag blev en present.

Så hemma hos Mummo lindade Mummo in mig i en mjuk fleecefilt så att bara nostippen syntes.

Vi klev in i huset, mamma blundade och **TA-DA**, sedan fick hon öppna ögonen.

Min mamma tog ett steg bakåt och frågade: "Vad är det där??" Hon trodde att jag var ett marsvin. Jag var så liten.

Sedan visade det sig att jag var en hund, en supergullig liten valp.

Mamma tog mig i famnen, pussade och gosade med mig.

Sedan träffade jag resten av gänget hos Mummo: Ledi, de två mopsarna Nalle och Valo, och lapphunden Karhu. Mina nya bästa vänner!

GLÄDJJE!

Jag busade med min syster Ansku.

Och till slut kröp jag upp i Mummos famn.

Rädslan lugnar sig med lek med syster och vänner. Och i Mummos famn.

God natt, Jörö.

► Fler berättelser om Lilla Jörö: lillajorö.com

 Instagram

 TikTok

 Facebook

@pikkujoro

z
z

z
z
z

z
z
z

